

శ్రీ వేంకటేశ్వర శతకము

58
1943

PNEC
S. K. S. S.

మ॥ కలిలా శ్రీపతి వేంకటేశ్వరుడె సాక్షాత్ దైవతంబున్న ప
ల్కల నాలింపుడి, వాని కల్లపుడు మ్రొక్కుల్ సల్పు డద్దాన మీ
రలు సంసారమహాబ్ధి నీదడుగు భారం బాతడే మ్రోయ, జిం
తల వంతల్ దిగమ్రొంగి హాయిగనరాదా ! భారతీయ ప్రజల్.

Sl No 681
Ser No 9925

మహాకాళి వేంకటేశ్వరరావు

సర్వస్వామ్యములు
గ్రంథకర్తవి.

చిత్రభాను
ఫాల్గుణ పూర్ణిమ

వెల :
నాలుగు అకాళి

శ్రీ

అవిఘ్నమస్తు

శ్రీ వేంకటేశాయనమః

శ్రీ వేంకటేశ్వర శతకము

శ్రీ చలితాబ్జనేత్ర, యతసీసుమ కోమలగాత్ర, సర్వధా
త్రీచర జంతుపోషణ, సుధీజన మంజుల దివ్యభాషణ
భేచర సిద్ధసాధ్య సురకిన్నర యక్షవిచిత్రవేష, శే
షాచలవాస, గైకొనుజోహారులు, శ్రీపతి వేంకటేశ్వరా ! ౧

నీ చరితంబు చూడ మహనీయుము మోక్షఫలప్రదంబునౌ
నీ చరణాబ్జసేవయె పునీతునిగా నను జేయునంచు, నన్
గాచిన నీవ కావవలెఁ గర్మవిమోచన గల్గునంచు గేల్
సాచి నమస్కరించితి ప్రసన్నుడ గాఁగదె ! వేంకటేశ్వరా ! ౨

ఏచదువుల్ పఠించిన మఱెట్టి కళాభ్యసనంబు జేసినన్
జూచిన నెట్టి గ్రంథములు శోభగలంగదు దాననెందు; నిన్
నోచినగాని మానవ మనోరథముల్ ఫలియింపవెందు, శే
షాచలవాస మ్రొక్కెద దయామతిజూడవె ! వేంకటేశ్వరా !

కరివరదుండె యా కృతయుగంబున దైవమనంగ 'ద్రేత' యం
దరయగ దైవమాగురుదయానిధి శ్రీరఘురాముడండ్రు ద్వా
పరయుగమందు గృష్ణభగవానుడెయ్యా; కలియందు వేంకటే
శ్వరుడె యదార్థదైవమని పలెక్కెద రీభువి; వేంకటేశ్వరా ! ౩

అతివిమలంబు బూజ్యము మహాద్భుతమైన భవద్యశోభియం
దతిమలినంబు హేయము భయాంధువు మామక కిల్చిషంబు, యౌ
భిత మొనరింప నెంచితి; మలీమసుడంచుఁ ద్యజింపఁబోక, స
న్మృతి గనుమయ్య నీకివె నమస్సులు! శ్రీపతి వేంకటేశ్వరా!

కర మవివేకులై సకల కష్టములంది భవార్ణవంబునన్
దెలుపు తొలంగి నెమ్మనము దేకువదకిఁ ప్రలాపి వైఖరిన్
దిరిగెడి మానవాధముల దిన్నని యొడ్డుల జేర్చనోపు మేల్
తరణివి నీవెగా! భవవిదారణ శ్రీపతి వేంకటేశ్వరా. ౬

చేసిన దోసముల్ గణనసేయగరానివి తండ్రి వానికై
గాసిలజేయకయ్య నరకఝ్మున నన్ బడద్రోయకయ్య, నీ
దాసుఁడనంచు దప్పితపు దారుల బోవ నటంచు నిప్పుడే
దోసిలినొగ్గినాడఁ గనుదోయిసి విప్పుము, వేంకటేశ్వరా! ౭

పరధనముల్ హరించి పరభామలనెంచి ముదంబునొందు ము
ష్కర నరు జీవితంబు కొఱగానిదికాదె! తలంపగా భవ
చ్చరణ యుగంబె దిక్కనుచు సారెకునమ్మి త్వదీయనామసం
స్మరణముజేసి తా బ్రతుకఁజాలదె! శ్రీపతి వేంకటేశ్వరా! ౮

దురితములెన్నో చేసెనని దూటి మహానల ఘోరజంతు భీ
కర నరకాబ్ధి ద్రోసెదొ, యికన్ గరుణించి భవద్విశాల మే
దుర కరుణాకటాక్ష శుభతోయములందున దేల్చెదో, మతే
కరణి నొనర్చువాడవొ, జగత్ప్రభు? శ్రీపతివేంకటేశ్వరా

బుధజనసేవ నే నెఱుంగ బుణ్యకథాశ్రవణం బెఱుంగ, స
ద్విధి పరిశీలనం బెఱుంగ దేవహితంబగు కార్యజాలపుం
విధుల నెఱుంగ, నెంతయు వివేకవిహీనుడనైతి నిట్టి యీ
యధముని నెట్లు బ్రోచెదో దయామతి! శ్రీపతివేంకటేశ్వరా!

ఆశకు మేరలేదు కనకాచలతుల్య ధనం బాసంగి పృ
థ్వీశుని జేసినన్ ధనవిహీనుని కైవడి దేవురించి, పే
రాశవహించుచుండు; భవదంఘ్రి సరోజములన్ స్మరించి, ఆ
శాశని బాసి హయగనఁ జాలదె ! శ్రీపతివేంకటేశ్వరా! ౧౧

చదువుల నేర్చి శాస్త్రములసార మెఱింగి జగాన మేటి కో
విదుడని పేరుఁగాంచి సుకవిప్రకరంబులఁ దన్నవచ్చు, సం
పదలఁ జెలంగి సర్వవిధ భోగ్యము లందగవచ్చుగాని, మో
క్షదము నభీష్టదంబును సుఖప్రదమున్ శుభదంబునైన త్వత్
పదయుగ సేవలన్ బొరయు భాగ్యముగల్గునె? వేంకటేశ్వరా

తనువు కృశింపనీ భయముతారొక్కననీ హృదయంబుక్రుంగనీ
ధనము తొలంగనీ హితసుతప్రకరంబు నశింపనీ భువిన్
మనమున నీ పదాబ్జమహిమ మ్మొకసారి స్మరించినంత, త
త్తనుధన పుత్ర మిత్ర పరితాప మడంగదె ! వేంకటేశ్వరా !

హరియన నీవెగా, హరుడ వన్నను నీవె, యజుండ వీవె భా
స్కరుడవునీవె, తారలును చంద్రుడవీవె, నభమ్మునీవెసూ
మురహరుడన్న నాభువనమోహనమూర్తివి నీవె, వేంకటే
శ్వరుడన నీవెగా, కలుషసంహర, శ్రీపతివేంకటేశ్వరా! ౧౨

నిలుపుదమన్న నెందులకొ నిల్వదు నాదు మనంబు నీపయిన్
సలుపుదమన్న నీభజన నల్పను, నీదు పవిత్రనామమున్
పలుకుదమన్న జిహ్వా పలుభంగుల దూషణసేయఁజూచు నెం
దుల కిక నాదుజన్మమని తోచెడు పల్కరు! వేంకటేశ్వరా! ౧౫

కాశికి బోవ నేమి యగుఁ గర్మవిమోచన గాని వారి క
త్యాగ జనింప విత్తమునకై పలుపాట్లను జెంది యెన్నియో
దేశములందు క్షేత్రముల ద్రిమ్మర నేమి ఫలంబాకో? దయా
లేశములేని మూఢులకు లేదిల మోక్షము, వేంకటేశ్వరా! ౧౬

దోసముజేయ జంకదు బుధుల్ విరచించిన నీతిమార్గమున్
కాసయినన్ గణింపదు, జగజ్జనదోష కథాప్రసంగమే
చేసి మఱింత పాపమునె చెందును నాదగు చిత్త, మిట్టి య
భ్యాసముమాన్పి జన్మమును సార్థ మొనర్పుము, వేంకటేశ్వరా!

క్షీతిపయి జన్మమెత్తి బుధసేవల జేయగ లేదు, సాధు సం
తతి దనుపంగలేదు, కులధర్మములన్ గణియింపలేదు, ఉ
ద్ధతి గలవారి సేవయె సదా ఘనమంచు దలంపనయ్యె, నే
ననుగాచెదో భువి, జగత్ప్రభు, శ్రీపతి వేంకటేశ్వరా! ౧౭

ఎట్టివిపత్తులంబడితి, నెట్టి విషాద పరంపరల్ మదిన్
బెట్టితి, దుఃఖవారినిధి వీచికలంబడి మున్గి తేలుచున్
గట్టున జేరియున్ మఱి యభాతమునంబడిపోవుచున్, తుదిన్
బట్టితి నీదుపాదములఁ బాలనసేయుమి; వేంకటేశ్వరా! ౧౮

చేటకును జున్నుమీగడయుఁజిక్కనిపాలునుఁ బాయసంబు ఖ
ర్జురకదళీసుధాజ్యమధు చూతఫలంబులకన్న రుచ్యమై
పరగెడు తావకస్మరణ బామరులెట్లు గ్రహింతు, నీ పదాం
బురుహము బాముకుండుగతి బుద్ధినొసంగుమి, వేంకటేశ్వరా!

తాలిమి లోకజాలములఁ దన్నుదువొక్కట, నాగ్రహంబునన్
దూలఁగజేసి సర్వము నధోగతిఁ ద్రోసెదు; శైల పంక్తులన్
కేల నమర్చి కందుకపు క్రీడలసల్పెదు, ఘోరమైన దం
భోళిని బట్టి దీ భువనముల్ తలక్రిందుగఁ జేతు విన్ని నీ
లీలలటంచుఁ దా దెలియలేరుగదా భువి, వేంకటేశ్వరా! ౨౧

లోకములోనఁ బుణ్యజనులున్ మఱి పాపులటంచు నుండగా
నీక, సమస్తకార్యముల నీయెడ నర్పణఁ జేసి మానవా
నీకమునెల్ల నీచరణ నీరజముల్ స్మరియించునట్లుగా
తేకువనిచ్చి పుణ్యమునఁ దేల్చుగరాదాకొ! వేంకటేశ్వరా!

ఎవరి పురాకృతంపు ఫలమెట్టిదో, యట్టి శుభాశుభంబు సం
భవమగుగాని, యూరక శ్రమంపడజెల్లదు; సర్వదా సుఖం
బు వడయజూడగా ధరణి బోలునె? 'తక్కువనోమునోచి యె
క్కువ ఫలమందగోరుటలు కూడునె?' శ్రీపతివేంకటేశ్వరా!

ఒక గృహమందు దంపతు లనూన సుఖంబుల దేలియుందు, రిం
కొకట నహర్నిశంబును మహోగ్రవివాద మహాద్భిహో మనం
బు కలతజెంది మృత్యువును బొందగ నెంచి కృశించుచుందు, రీ
'కకవికల'న్నియున్ భవవికారములే గద! వేంకటేశ్వరా! ౨౨

పరులమనంబులన్ గలఁచి బాధలబెట్టుచు సంతసంబుచే
 బరవశమందకుండ, గడు సాపుల జేరకయుండ, సాధులన్
 దురుసులు బలఁకుండ, బరదోష కథాశ్రవణ ప్రసంగముల్
 జరుపకయుండ నామనము జక్కగ దిద్దవె! వేంకటేశ్వరా!

వేకువలేచి కాల్యముల వేగమె తీరిచి, స్నానమాడి, సం
 ధ్యాకలనాది కృత్యము యథావిధి దీరిచి, యిష్టదేవతా
 నీకముఁ బూజలన్ దనిపి నిర్మలచిత్తముతోడ నుత్తమ
 శ్లోక చరిత్రముల్ చదివి చూడగరాదొకొ! వేంకటేశ్వరా!

నదులు సరిత్పతిన్, సతులు నాధుని సూచిక కాంతమున్ లతల్
 పదిలముగాగ వృక్షముల బాయక యాశ్రయమందునట్లు నా
 హృదయ మదేలకో పవలు రేలును నీయెడనిల్చి, ప్రీతి నీ
 మృదుచరణాబ్జసేవలనె మిక్కిలికోరెడు, వేంకటేశ్వరా! ౨౭

ఘన దురితప్రసంగ ధనగర్వ దురాగ్రహ కృత్రిమ ప్రవ
 ర్తనరతుఁడన్ దురాత్ముఁడనధర్మపథానుచరుండ, మూఢుఁడన్
 జనకుఁడు పుత్రుడౌప్యమును సైచి తమించెడురీతి నీవు న
 న్ననయము భ్రోచుటల్ హృదయమందు నెఱుంగుదు; వేంక॥

శ్రీపతివీవు నీ చరణసేవన లబ్ధ విశేషశేముషీ
 ప్రాపిత మోక్షమార్గమున భద్రము గాంచనివాడు జ్ఞానపుం
 దీపికయై వెలుంగు రవితేజము నొల్లక యంధకారపుం
 గూపమునందునన్ దిరుగుఘూకము గాదొకొ! వేంకటేశ్వరా!

క్షేత్రచరిత్ర

ఈనగము గుఱించి వచించెదరెన్నియొ పుణ్యగాథలన్
వాని యదార్థ మంతయు భవాదృశులే తెలియంగనేర్తు, ర
ద్దాని నిటన్ రచించుటయె ధర్మముఁ బుణ్యమునంచు నమ్ముచున్
నే నది విన్నవించెద బునీతుని జేయవె ! వేంకటేశ్వరా! 30

ధాత సుషుప్తిజెందుతటి ధారుణి గ్రుంగె, హిరణ్యలోచనుం
డాతటి భూతలంబు గొని యట్టై రసాతల మేగె; నంతటన్
శ్వేతవరాహరూపమున శ్రీహరి రక్కసు జంపి వేగ నీ
భూతలమున్ యథాస్థితిని బొందగ జేసెను! వేంకటేశ్వరా! 31

శ్రీహరియున్ వికుంఠమును జేరక యట్టిటుజూచిచూచి, సం
దేహమనసుక్కుడై ఖగపతిన్ గనె, నాతఁడు దెచ్చెనది; న
వాహన మెక్కి లక్ష్మీయునువచ్చె ధరిత్రికి, మాని బృందము
తాహముఁగోడుతన్ బొగడసాగిరి వారల; వేంకటేశ్వరా! 32

“భూజనులార! నీనగము బోలవు తక్కిన శైలముల్, సము
త్తేజితమై వెలుంగు; ఘనతీర్థములం దిది యగ్రగణ్యమై
రాజిలు, దీని జూచిన బురాకృత పాపచయం బడంగు; వి
భ్రాజిత సదృశసుకలయి వర్ధిలు డంచనె” వేంకటేశ్వరా! 33

అంతసురేంద్రుడున్ శివుడు నాపరమేష్ఠి వరాహమూర్తిపై
స్వాంతము నిల్చి సంస్తవము సల్పగ శ్రీహరి మెచ్చి ‘భూతలం
బంతట నీప్రదేశము మహత్త్వము జెందునటంచు జెప్పి, తా
నంత దిరోహితుండయె యదార్థము! శ్రీపతివేంకటేశ్వరా! 34

ఆచకితాబ్జనేత్ర కమలాలయతో హరి క్రీడ సల్పఁ గ్రీ
డాచలమండ్రు దీని; నురగాకృతి గన్నదుచుంటఁ జేసి శే
షాచలమండ్రు; కిల్బిషచయంబుల బాపగ వేంకటాచలం
బై చనునంచు నీనగమహత్త్వము నెఱురు; వేంకటేశ్వరా! 31

భూమిసుతఁ దళాననుఁడు పొందగ లంకకు జేర్ప, నంత శ్రీ
రాముఁడు దండకాటవి విరామములేక చరించి యొక్క నా
డీ మహనీయ శైలమున నీకపివర్గము గూడి మైత్రిమై
క్షేమముగా వసించెనని చెప్పగ విందుము; వేంకటేశ్వరా! 32

అలివెలుమంగతేడ ! భువి నాపదమొక్కులవాడ! ఏడుకొం
డల పయినుండు ప్రోడ ! భువనమ్ముల నేలెడివాడ ! వడ్డికా
సుల గొనువాడ, ఓ భువనసుందర ! శేషగిరీశ వేంకటా
చలపతి యంచు నీ భజనసల్పును రీభువి, వేంకటేశ్వరా! 33

భూమిని భక్తు లీమొదటి మూడుయుగంబుల మోక్షమంద ను
ద్దామ తపంబుఁబూని హరి దర్శనమందగ జాలి రీకలిఁ
నీమముతోడ భక్తిమెయి నిశ్చలతఁ హరిపూజ సల్పినఁ
కామితముల్ ఫలించుననఁగా భువి విందుము, వేంకటేశ్వరా !

తిరుపతికొండపై విమలదీప సహస్ర రుచిప్రభావసా
గరమున స్వర్ణదేవళపు గర్భమునం దలివేలుమంగ భూ
సిరి లలనాకళత్రములచేత సపర్యల జెంది, దివ్యసుం
ధరతరమూర్తివై వెలుఁగు దైవమనీవహా! వేంకటేశ్వరా! 34

మొక్కినవారిబ్రోతువంట, మొక్కియు మొక్కులదీర్చనట్టియా
ముక్కడి మానవాళి కిల మోక్ష మొసంగక, ఘోర బాధలన్
సుక్కగజేసి నీగిరినిఁ జూడఁగఁ దొందరజేసెదం టహూ !
లక్కజమయ్యె నీదగుమహత్వము ! శ్రీపతి వేంకటేశ్వరా!

నేరముజేసినట్టి యవినీతుల బట్టుక శిక్షజేసియున్
క్షౌరముఁ జేసి రాచచెఱసాలల నుంతురు; రాజరాజులే
ధారుణి నీకు మ్రొక్కి మఱితప్పిన క్షౌరమెగాక ద్రవ్య సం
హార మొనర్తు వెట్టి కఠినాత్ముడవోగద ! వేంకటేశ్వరా!౪౦

తప్పునకొక్కశిక్ష యన ధర్మము; నీయెడ నెట్టివారలే
తప్పునరింపగాఁ బలువిధంబుల శిక్షలు; జట్టుఁగోసియున్
గొప్పగ ద్రవ్యమున్ గొనియు కోరినవెల్ల గ్రహించి యంతపైఁ
* జెప్పునఁగొట్టి పంపెదవు చిత్రమునీకథ ! వేంకటేశ్వరా!౪౧

కడువడి నీదు కట్నముల గట్టగ యాత్రికు లెల్లవేళలన్
మిడిమిడి యెండలో నడలి, మిక్కుటమా చలిలోన, వానలో
దడిసియు గష్టమేయనక దర్శనమబ్బినఁ బొంగి, సాగిలం
బడి ప్రణతుల్ శతంబులిడి ప్రార్థనజేతురు; వేంకటేశ్వరా!౪౨

ముడుపులు గొన్నిగైకొని యమూల్యసువర్ణమనోహరంబులౌ
యుడుపులు గొన్ని, రత్నఖచితోజ్వల హేమవికారమైన మై

* శ్రీస్వామిసన్నిధిని కట్నము లన్నియునొసంగినపిదప సువర్ణ వికారమగు పాదరక్షతో గొట్టి పంపుటాచారము.

తొడవులు గొన్నికట్నములతో గ్రహియించెదవయ్య, యెట్టిదో
పిడియిది? న్యాయమానె? అలివేల్లలనేశ్వర; వేంకటేశ్వరా!

అప్పుల జేసి మూఢజను లయ్యది తీర్పక కూట సాక్ష్యముల్
జెప్పి యనేక బాసలను జేసెద రీభువి; నీఋణంబులే
చొప్పున దప్పు? సంబునిధి జొచ్చిన, గానల డాగియుండినన్
దప్పువు, ముప్పువాటిలుట తథ్యము, శ్రీపతివేంకటేశ్వరా! ౪౧

శైలము లేటిపై వెలయు చక్కని సామివి, వేడకతోడ నా
శ్రీలలనామణిన్ సతిగజేకొని, భూలలనన్ వరించి, నీ
భూలలనన్ గ్రహించియు విలాసముతోడత లోకజాలముల్
పాలనసేయువాడవు కృపామతి, శ్రీపతివేంకటేశ్వరా! ౪౨

కలియుగమందు దైవమనగా నిక నన్యులు లేరు, లేరు, శ్రీ
నిలయుండ నేనె, సర్వమును నేనె, యధార్థమునమ్ము డిద్ది మీ
రలు ననుగొల్చి మోదమలరన్ మనుడి భువినంచు, నేడుకొం
డలపయి నెక్కి సామెదవు దర్పమెలర్పగ, వేంకటేశ్వరా! ౪౩

అలివెలుమంగ గూడుక మహావిభవంబున వింతదీపికల్
వెలుగగ భక్తుల య్యపరవిష్ణు వితండ యటంచు గొల్వగా,
కులగిరి సప్తకం బటుల కొండల నేడిఁటిపైన తీర్చిమై
విలసిలు నిన్ను జూడ మది వేడుక బుట్టెడు, వేంకటేశ్వరా! ౪౪

గోణము బెట్టు బాలురను గూడుకబోయెడు వింతస్థైర్ధిక
శ్రేణులు, చిత్రవాద్యములు, జెన్నలరారెడు నృత్తగీతముల్

రాణ దలిర్చు భోగములు, రత్నపురాసులు జూడ, నిత్యక
శ్యామముఁ బచ్చతోరణము నందెడు నీగిరి, వేంకటేశ్వరా! ౪౯

వెలగల భూషణంబులుభువిగల వెన్నియె, మేల్దుకూలముల్
పలువిధరత్న సంచయము, స్వర్ణవిభాసిత వస్తువాహనం
బులు, సరిలేనిభాగ్యములు, భోగపరంపర లెన్ని యెన్నియో
గలుగ, శిరోజముల్ గొనఁగ గారణమేమొకొ? వేంకటేశ్వరా!

కురుల నొసంగ దైవమునకు గడుబ్రీతియటంచు నమ్ము, నీ
నరులు భవన్మహత్త్వము మనంబున నెంతురొ లేదొ? వేంకట
శ్వరుడె యధార్థదైవము, ధ్రువంబిది, దాసుల మేమటంచు ద
చ్చిరములు నీదుపాదములఁ జేర్చుట కాదొకొ! వేంకటేశ్వరా!

అడిగిన యాశ్రితావళికి నర్థమొసంగనివాడు, కల్గియున్
గడు నిరుపేదవోలె బ్రతుకంజనువాడు, జనాపకారియై
పడిమనువాడె యీభువికి భారము, భారతరంబుగాని, పే
రడవులు నబ్ధులున్ గిరిచయంబులు భారమే? వేంకటేశ్వరా!

పౌరుషమున్ వివేకమును భవ్యచరిత్రము గల్గియుండు నా
పూరుషుడే ధర్మ మిగులఁ బూజ్యుడు, వానిదె ధన్యజీవనం
బూరక పొట్టకూటికయి యుర్వి జనింపగనేమి? వాయసం
భారయ నెంగిలిన్ మెసవి యాయువునిల్పదె! వేంకటేశ్వరా!

విభవముచే నొడల్మటచి వీగెడు వింత వికారపూరరా
సభనిభ దుష్టమానవ పిశాచము లెందుకొ? కోటిసూర్య స

న్నిభ ని నె వేడఁగావలయు, నీవ యొసంగవలె; దిరంబులౌ
శుభములు గల్గి సంపదల జూటగగొందుము; వేంకటేశ్వరా!

కడు ధనవంతుఁడయ్య నుపకార మెఱుంగనివాడు, లుబ్ధులౌ
బడి చరియించువాడు, నిజబంధుకళత్ర సుతాది కిష్టుఁడై
నడువనివాడు, భూతలమునన్ మనియుండిన నేమి, ప్రాణమున్
విడచిన నేమి? పాదయుగ నీచఖరంబుర, వేంకటేశ్వరా! గిగి

ఇమ్ముగ గ్రంథమొండు పఠియింపగ నేరని నోరు, ప్రేమతో
నమ్మనుబిల్చి యన్నమని యాడనినోరును, మిత్రబంధు బృం
దమ్ములఁ దమ్ములన్ గడుముదమ్మున బిల్వనినోరు ధాత్రిలో
గుమ్మరిమంటికై, తొలచు గుంటయెకాదొకొ! వేంకటేశ్వరా!

బ్రతికిన నాల్గునాల్గు నిజబంధు కళత్ర సుహృత్ సుతాది సం
తతి కనుకూలుఁడై ముదమునన్ జరియించుట మేలుకాని, ఉ
ద్ధతి నధికారజాడ్య జనితప్రమదాంధక దుష్టరోగియై
బ్రతికిన నేమి ప్రాణములఁ బాసిన నేమొకొ! వేంకటేశ్వరా! గి2

క ర్మా ధీ న త

పురుషుఁడు కర్మబద్ధుఁడు, స్వబుద్ధిని దాజరియింప లేడు, సం
గరమునగాని రోగమునగాని, జలాగ్ని మృగోరగాళిచే
మరణము నొందుటే ధ్రువము, మాన్ప సమర్థతగల్గినన్ జరా
మరణములన్ త్యజించి సుఖపూర్ణమునందడె? వేంకటేశ్వరా!

కర్మ మలంఘనీయమయి గాఢీయబెట్టును, రాజరాజులౌ
ధర్మవిభుండురాముఁడుసుధర్మఁడునానలుఁడు యయాతియున్
గర్మకు బద్ధులై సకల కష్టములం బడరే ? ప్రజాళి యీ
మర్మ మెఱుంగ రెంత మతిమూలిన వారలౌ ! వేంకటేశ్వరా !

చదువుల నేర్చి వానిఁగల సారము సర్వమెఱింగి మేటి కో
వినుఁడగువాడు పేదయగు; విద్యయెఱేని నిరక్షరాస్యు సం
పదలు తమంత జేరును, శుభంబులు వేలకువేలు గల్గెడున్
మదిఁదలబోయ కర్మమహిమం బిది కాదాకొ ! వేంకటేశ్వరా !

అతిధనవంతుఁడయ్యె సరు డర్థి జనంబుల దన్నకుండ లు
బ్ధత మనియుండనేల ? కడుధార్మికవృత్తిచరింపబోడు; తా
నతి నిరుపేదయయ్యెఁ దన కచ్చిన యంతటిలోన నర్థిసం
తతికిడి తాసుఖించుట యధార్థము కర్మము, వేంకటేశ్వరా ! ౬౦

* * * * *

విబుధులు చెప్పగా భువినివిందుము పూర్వయుగంబులందున్
శబరిని గుబ్బ నాగుహని జాలగ బ్రోచితి భక్తు లాటచే
బ్రబల నిదర్శనంబు లివి; భక్తిమెయిన్ మొఱవెట్ట ప్రోవ రా
వ ? బరువ ? నీపదాబ్జముల బట్టితి; శ్రీపతివేంకటేశ్వరా ! ౬౧

పాతకు డీతడంచు దలంపం జనునయ్య ? సదా భవత్పదా
బ్జాతములందె నాహృదయ పట్పద మర్థివసించు, సర్వ ధా
త్రితలమందు నిండిన త్వదీయ మహామహిమంబు నెపు సం
గీతము జేసి యుమ్మనుచు, గీర్తనసేయును, వేంకటేశ్వరా ! ౬౨

భూతలమందు లోహచయముల్ పసరొక్కడు సోకినంతనే
ప్రపాత స్వరూపముల్ విడి సువర్ణముగాఁగను మాటు నట్టులే
పాతకి యైన నీమహిమ బాడిన నీపదముల్ స్మరించినన్
పూతచరిత్రుఁడై యశముబొందుటవంతయె! వేంకటేశ్వరా! ౬౪

నా సికమతము

సకలజగంబు మానవ వశంబయి యుండగ, సృష్టికర్త వే
టొక్కఁడు గలండటంచును దురూహలలోబడి లేనిపోని న
మ్మకముల పాలుగాకుఁ డభిమానము నిల్పుడటంచు జెప్పు నా
స్తికులట! వీరిబోధనలు చిత్రముతాగద! వేంకటేశ్వరా! ౬౫

సకల చరాచరప్రకృతి సంపదగల్గు ధరిత్రిజూచి, తా
రకలసుధాంశు భాస్కర విరాజితమా గగనంబుజూచి, మా
క్తిక నవరత్న సంచయనిధి జలధి దిలకించి యెట్టి నా
స్తికుడును మూర్ఖతన్ విడిచి తేకువనందడె? వేంకటేశ్వరా!

సకల మనీషి దేవగణ సంస్తుతి భాజనమై, యనంతమై
ప్రకృతివిశాల వైభవ శుభంబగు నీ మహిమంబు నెట్టి నా
స్తికుఁడును జూచి సిగ్గుమెయి శీర్షమువంచి వినమ్రగాత్రుఁడై
ముకుళితహస్తుడై పడి నమో యనజెల్లదె! వేంకటేశ్వరా! ౬౬

కకుభములన్నిటికీ విమలకాంతుల గప్పుచు సర్వదేవతా
నికర బుధప్రకాండముని నేతల కెల్లడ మోక్షమార్గ తా
రకమయి ఘోరమాధ్యతిమిరం బడగించెను తెల్విదివ్వె నా
స్తిక జనమానసాళిగల చీకటిఁ బాపదె! వేంకటేశ్వరా! ౬౭

శ్రీ వేంకటేశ్వర శతకము

ప్రకృత దేశస్థితి.

ఈశమహాబ్ధివేష్టిత మహీజన కిల్బిషనాశ, దివ్య తా
రా శశిభానుమండల విరాజిత సంస్తుత సత్ప్రకాశ, స
ర్వేశ. మహాపవిత్రత మహీధర శేషగిరీశ, సత్కృపా
వేశ విశేష, సాధ్వి యలవేల్లలనేశుడ, వేంకటేశ్వరా ! ౬౯

యూరపుఖండమందున మహాగ్ర రణంబొకడుద్భవితై, స
చ్ఛూరులు వేలు, లక్షలు వసుంధరపైబడి మ్రందుచున్నవా
రా రుధిర ప్రవాహములు నా జన మారణ మారణోద్యమం
బారయ, నీ విలాసమకదా ! పరికింపగ, వేంకటేశ్వరా ! ౭౦

భారతయుద్ధమందు రటుపై మఱి రావణరామ యుద్ధమం
డారయ దేవదానవ మహారణమందు రెవండు చూచె ! నీ
ఘోరరణంబు నెన్న గడు క్రూర మపూర్వము నద్భుతంబునై
ధారుణి తల్లడిల్లెడు విధంబొనరించెడు, వేంకటేశ్వరా ! ౭౧

ఈనవయుద్ధపుం గతుల నీజననాశన మీ విచిత్రముల్
గానము నెందు, నీవిధము గల్గుట జూడగ గాలకర్మ సం
ధాన విశేషమో, ప్రకృతిధర్మమో తోచదుగాదె ! యింత నీ
యానయెగాక, యింకొకటియా పరికింపగ ! వేంకటేశ్వరా ! ౭౨

కానలగుట్టలం దిరుగగాగల 'టాంకులు' నభ్రమార్గ మం
దైనను పక్షులట్ల తిరుగాడు విమానము లప్పుడప్పు డం
భోనిధి దాగి శత్రుబలమున్ పరిమార్చెను నావలుంట నీ
యానయెగాక, యింకొకటియా పరికింపగ ! వేంకటేశ్వరా ! ౭౩

భూనభముల్ దిశల్ పగిలిపోవగ మ్రోయు శతఘ్ని ఘోర దా
వానలమందు లెక్కకు ననంతములై పడు నశ్వజాలముల్
సైనిక జాలముల్ శలభజాలము లట్టుల; దీని జూడ నీ
యానయెగాక యింకొకటియా పరికింపగ ! వేంకటేశ్వరా! ౭౪

మానవనాథులెందఱో సమానవయస్కులతోడగూడి స్నే
రాసనులై భయంకర మహానలకీలల దూటి శోణిత
స్నానము లాచరించుటలు చాల విచిత్రముగాదె! యింత నీ
యానయెగాక యింకొకటియా పరికింపగ? వేంకటేశ్వరా! ౭౫

మానిలయంబులై తనరు మందిరముల్ ధరగూలె, మేటి వి
జ్ఞానము నిచ్చు గ్రంథభవనమ్ములు భస్మములయ్యె, గొప్ప వి
ద్యానిలయంబు లూడె ధర నంత శవంబులునిండె, నింత నీ
యానయెగాక యింకొకటియా పరికింపగ? వేంకటేశ్వరా! ౭౬

సైనికబృందమెల్లడల జచ్చియు రాసులనిండె, రాజ సం
స్థానము లెన్నో యక్కట శ్మశానపువాటికలయ్యె, నింక నెం
దైనను జూడబోవ బ్రళయస్థితియే కనుబట్టె, నింత నీ
యానయెగాక యింకొకటియా పరికింపగ? వేంకటేశ్వరా! ౭౭

ఏనగరంబులో నయిన నెట్టెటులో మనియుండు మార్గమున్
గానము, ధాన్యపుంధరలు గంతులువేసెడు, వస్త్రమూల్య మెం
తేనియు హెచ్చె, చౌర్యమును హింసయు సాగగజూచ్చె నింతనీ
యానయెగాక యింకొకటియా పరికింపగ? వేంకటేశ్వరా! ౭౮

కట్టగ వస్త్రముల్ కరవుగల్గె కడుంగడు నగ్గిపెట్టెకున్
కట్టెల కౌషధంబులకు కట్టకటా వెలహెచ్చె, దీపముల్
పెట్టుదమన్న తైల మసలే కనుపింపదు, జీవయాత్ర నిం
కెట్టుల జేయగానగు, మఱేగతి? శ్రీపతి వేంకటేశ్వరా ! ౭౯

ఒకధర ప్రొద్దుపొద్దున మఱొక్క-టిమాపు, మఱొక్కటంత, రే
పకడ మఱొక్కటీగతి నుపద్రవమై ధర హెచ్చి యంతకం
తకు మఱిహెచ్చి, హెచ్చుటయె, తగ్గుటయేకనబట్టదాయె, మే
మిక బ్రతుకంగలట్టి తెరువెయ్యది? శ్రీపతివేంకటేశ్వరా! ౮౦

శకటమునెక్కువేళల బజారున వెచ్చముదెచ్చువేళ, కో
రికమెయి కాఫిద్రావి, సిగరెట్టును, కిల్లి కొనంగకొంత మా
రకము నొసంగినన్ దొరకరాదయె చిల్లర, చిత్రమేము? మే
మిక బ్రతుకంగలట్టి తెరువెయ్యది? శ్రీపతివేంకటేశ్వరా! ౮౧

కొల్లలుగాగ చిల్లరను గూర్చియు కొందఱు షాహుకార్లు, వా
రొల్లరు నోటుకాగితము లొల్లరు రూప్యములన్, త్రిశుద్ధిగా
“చిల్లర లేని బేరములు చెల్లవు, పొండ”ని చెప్పి బేరముల్
చల్లగ మానుకొందు రతిసాహస మొప్పుగ, వేంకటేశ్వరా! ౮౨

పట్టణసీమలన్ విడిచి పల్లెలకేగి వసించు పెట్టులో
పుట్టినచోటు వీడి వనభూములలో జరియించు పెట్టులో
పట్టెడు తిండికై మొగమువాయగ నయ్యెను, జీవయాత్ర నిం
కెట్టుల జేయగానగు, మఱేగతి? శ్రీపతివేంకటేశ్వరా! ౮౩

ఇట్టి విపత్సరంపరల నెన్నిటి జూడగనానా, మాకు ని
పుట్టిన సౌఖ్యజీవనపు భాగ్యము గన్నడ దెందు జూడ, నే
పుట్టినా గట్టినో కదిసిపోవగ నయ్యెను, జీవయాత్ర నిం
కెట్టుల జేయగానగు, మత్తేగతి? శ్రీపతివేంకటేశ్వరా! ౮౪

బట్టలులేకయున్న తినుబండము లించుక లేకయున్న, ని
కట్టలపాలు జెందినను గల్గదుగా దయ లేశమేనియున్
కట్టవలెన్ తవ్వదీయమగు కట్నముఁ గానకల, లేకయున్న మా
జుట్టునుగోసి సుంకము వసూలొనరించెదు; జీవయాత్ర నిం
కెట్టుల జేయగానగు, మత్తేగతి? శ్రీపతివేంకటేశ్వరా! ౮౫

ఈవిధి మానవప్రతతి యిండ్ల ధనంబుల నాలుబిడ్డలన్
బోవిడనాడి ప్రాణములబుచ్చగ నీయుగధర్మమో, లయం
బో, విధిప్రేరణంబో, మఱిపుణ్యమో, పాపమొకో, “వినాశకా
లేవిపరీతబుద్ధి” యనలేదొకొ పెద్దలు; వేంకటేశ్వరా! ౮౬

వానకు నెండకోర్చి ఘనవైభవమున్ విడి, బాంధవాభివో
గాననసీమ నాకులను గాయల భక్షణజేసి, వింత కొ
పీనములన్ ధరించి మునివేషము లూనగజెల్లు, నింత నీ
యానయెగాక యింకొకటియా, పరికింపగ? వేంకటేశ్వరా! ౮౭

యాచితసర్వమానవ భవాబ్ధి విశోష, శ్రితప్రత్యోష, స
ర్వోచిత సర్వధర్మ విభవోజ్జ్వల భాగ్యవిశేష, చారుహే
మాచల సత్ప్రకాశ, మణిహార వినూత్న విచిత్రభూష, శే
షాచలవాస, గైకొను జొహారుల, శ్రీపతివేంకటేశ్వరా! ౮౮

హిందూమహమ్మదీయ సమ్మేళన

ధారుణి మ్లేచ్ఛరాజౌకడు తాగొనితెచ్చిన విగ్రహంపు నం
బారము నెల్ల నొక్కయెడ భద్రముసేయఁ గుమార్తె బీబి నాం
చారి త్వదీయ విగ్రహము జయ్యస నెత్తుకపోయి, వింత శృం
గార మొనర్చిపూజల నొనర్చెనటాగద! వేంకటేశ్వరా! ౮౯

ఆరమణీలలామ హృదయంబును విగ్రహమందె నిల్పుచున్
“నారమణుండ, నాప్రియుండ, నాహృదయేశ్వర నీకె నా నమ
స్కారములంచు” జెప్పు నెడ సర్వము మ్లేచ్ఛవిభుండుచూచి, క్రో
ధారుణనేత్రుడై యట నిజాత్మజ కిట్లనె, వేంకటేశ్వరా! ౯౦

ఏదికి లేని సాహసము నీవిపరీతము నీకు గల్గె నె
ట్లో రమణీలలామయన ? “నోజనకా ! వినుమయ్య నామనో
హారి యితండు, నేనొరుల నంటను, పెండిలిసేయుమన్న, నాం
చారికి నీకు పెండిలిని సల్పిరి కాదొకొ! వేంకటేశ్వరా! ౯౧

హిందువులు ముసల్మానులు నేకముగా జరియింప దేశమం
దెందును లోపముండదని యేకముఖంబుగ నొక్కచెప్పగా
విందుము; మ్లేచ్ఛకాంత నల బీబిని పెండిలియాడి నీవు మా
కండుల మార్గదర్శకుడవైతివిగా భువి, వేంకటేశ్వరా! ౯౨

సందియమేల భూమిఁ గల సర్వము నీదగుసృష్టి, దాన నీ
కెందును బక్షపాత ముదయింపదు; తల్లికి దండ్రీ కెందు నీ
చందము గల్గునయ్య? మము సాకెడు తండ్రీవి నీవెగా, దయా
తుందిల, మమ్మనుగ్రహముతోదరి జేర్చుము, వేంకటేశ్వరా! ౯౩

భారతావని

శూరులు పోరిలో, బిటుదు జూపని ధీరులునైన మేటి ఘు
రా- రసపుత్ర యోధులకు గాపురమై, సిరి కాలవాలమై
పాడువమే ప్రథానముగ భాసిలు మానవ వీరభూమి, మా
భారతదేశ గౌరవప్రపత్తిని నిల్పుము, వేంకటేశ్వరా! ౯౪

భూరిపవిత్రమా నదులు భూషలుగాగను, సస్యపూర్ణ కే
దారతలంబు లన్ని మొదాల్చిన వస్త్రముగాగ, దివ్య కా
శ్మీర సుమప్రదేశములు శీర్షమునై విలసిల్లునట్టి మా
భారతదేశగౌరవ ప్రపత్తిని నిల్పుమి, వేంకటేశ్వరా! ౯౫

ధారుణిగల్గు దేశముల ధర్మచిరూఢిని, దైవభక్తి యం
దారయ మేటియై మకుటమై, సిరిసంపదలందు మిన్నయై
సారతరాత్మ బోధమున, జాలబ్రసిద్ధి గడించినట్టి మా
భారతదేశగౌరవ ప్రపత్తిని నిల్పుమి, వేంకటేశ్వరా! ౯౬

ఆర్యులకర్మభూమి, మన యాంధ్రనృపాలుర జన్మభూమియున్
మాద్యులు గాకతీయులును మాగధు లేలినభూమి, శంకరా
చార్య, కబీర, నానకుల సాకిన భారతదేశ భూరియా
దార్యమునెంచి సంపదల దన్నుమి; శ్రీపతివేంకటేశ్వరా! ౯౭

ఆరయ సంస్కృతంబున మహాకవియకా నల కాళిదాసునిన్
భారతకర్తలైన కవివర్యుల నన్నయ తిక్కనాదులన్
ధీరుని బోతనాద్యుని సుధీమణు లెందఱునేని గన్నమా
భారతదేశగౌరవ ప్రపత్తిని నిల్పుమి! వేంకటేశ్వరా! ౯౮

ప్రస్తుత సాంఘిక స్థితి

అంటగరాని వాడెవడా? అంటగ నర్తుడెవడా? చెప్పమీ
తుంటరియై సదా జనుల దూషణసేయుచు నీచవృత్తిచే
గంటకుడైనవాడా! యటుగాక యమాయకుడై ధరిత్రిని
షగంటకుడై స్వధర్మమున గ్రాలెనువాడా? వేంకటేశ్వరా!

పరమపవిత్రముల్ సకలపాపహరంబులునైన దేవమం
దిరముల కేగి భక్తిమయి దేవునిబూజల దస్పగోరు శ్రీ
హరిజన సంఘముల్ వెలసె, నయ్యది నీదు విలాసమే; భవ
చ్ఛరితముజూడజోద్యము నసాధ్యమునయ్యెడు; వేంకటేశ్వరా!

వరుసయు వావి లేకయె వివాహము లయ్యెడు, వర్ణభేదముల్
మఱచిరి; సాలె జాండ్రకును మాలకు బాపనికి వివాహముల్
తఱుచుగగల్గె; శాస్త్రవిహితంబూ, విరుద్ధమొ? యింక నింక నే
కరణి వివాహముల్ జరుగ గాగలవోభువి? వేంకటేశ్వరా! ౧౦౧

పరిణయమందు వేదహిత భవ్యపురోహిత వాక్పాసంగముల్
కరము భరంబులయ్యె, చిరకాలముఁగాగల నృతమాది సం
బరము లడంగె, వేడుకలమాటలె కష్టము దోచె, నెట్టి సం
స్కరణమొ గాని పెండిలిపసం దడఁగె భువి; వేంకటేశ్వరా!

పరిణయమందు దంపతులు పాయకచేయు విధిప్రమాణముల్
మఱచిరిపో; పవిత్రమగు మంగళసూత్రము గట్టకుండ నుం
గరములు మార్చుపద్ధతియే గన్పడె, శోభన దేవతాది సం
స్కరణమడంగె, పెండిలిపసందడఁగె భువి! వేంకటేశ్వరా!

పరిణయకాలమందు జరుపంబడు పద్ధతులందుఁ బండితా
దరణమునందు సత్కవుల సత్కరణం బొనరించుపట్ల సం
స్కరణమె గాని, లోపములుగల్గునె తక్కిన పట్టులన్? వధూ
వరులకొసంగు శుల్కము లవంబును దగ్గునె! వేంకటేశ్వరా!

కలియుగ మిద్ది, దుష్టజన కల్పిత ఘోరకుతంత్ర కూపమా
కలి యిది, భూరిపాప నరక వ్యభిచార విపత్సముద్రమా
కలి యిది, జన్మమృత్యుభయగర్వవినాశక భీమదుర్గమా
కలి యిది, దీననెట్లుబ్రతుకంగలవార మొ? వేంకటేశ్వరా! ౧౦౫

కలియుగ మంతరించునెడ గల్గ్యవతారము నెత్తి, పాప సం
కులమగు నీజగానగల క్రూరజనంబుల సంహరించి, దు
ష్కలుష మడంచి శిష్టులను గాచుచు ధర్మము నుద్ధరించు న
క్కలిపురుషుండవీవె, మముగావుము; శ్రీపతి వేంకటేశ్వరా!

సంకరమై మహాదురితసంకుల మయ్యె జగంబు, దీని నె
ట్లొకను జక్కసేయనగు, నెవ్వరు దత్తులటన్న మా మన
శ్శృంకలు వీడె, రక్షణము సల్పెడు దేవుడ వీవెగా “కలా
వేంకటనాయకో” యనుచు బెద్దలు పల్కరె? వేంకటేశ్వరా!

వరశుక శౌన కాంబరిష పార్థ పరాశర పుండరీక తుం
బుర ముచికుండ నారదులు పుణ్యులుభాగవతోత్తముల్ గదా
అరయగ మూఢచిత్తుడ మహాకలుషాత్ముడ నీదుదాసుడన్
దురితములన్ హరించి కృపతో భరియింపుమి, వేంకటేశ్వరా!

దురితలతాలవిత్ర పరితోషిత సజ్జనసచ్చరిత్ర, బం
ధురకరుణాపవిత్ర, నవతోయద సన్నిభగాత్ర, మాని హృ
త్సరసిజమిత్ర, దేవగణ సంస్తుతిపాత్ర, నవాబ్జనేత్ర, భూ
సిరిమహిళాకళత్ర కృప జిలుకమి, శ్రీపతివేంకటేశ్వరా! ౧౦౯

కాళిదయన్ సమగ్రముగ గాంచిరి పూర్వులు, దాననే మహా
కాళికులోద్భవుండ నల గంగమ వేంకయ తల్లిదండ్రుడి, నన్
హేళన జేయనొల్లక సహింపుమి, దాసుడ వేంకటేశుడన్
వైళ మె దర్శనంబిడి శుభంబులొసంగుమి, వేంకటేశ్వరా! ౧౧౦

అరువదియేడు లాయువని యందురుగా కలిలోన, నల్వ డి
వటకె గతించె, జేసినది పాపమొ, పుణ్యమొ, యింకనైన నీ
చరణసరోరుహసవ రసగ్రహణైక ధురీణచిత్త బం
ధునిగజేసి నన్ను మనుపంగదె, శ్రీపతివేంకటేశ్వరా! ౧౧౧

మంగళమయ్య నీగిరికి, మంగళమా భవదీయమూర్తికిన్
మంగళమయ్య నీభువనమానితదివ్య మహత్మ్యశక్తికిన్
మంగళమయ్య నీవిబుధమండలసంస్తుత దివ్యకీర్తికిన్
మంగళమయ్య నీపురికి మాటికి మాటికి వేంకటేశ్వరా! ౧౧౨

శ్రీస్తనాంచిత కన్తారీ | పంక సంకలితోరనే |

పంకజాక్షాయ నాథాయ | వేంకటేశాయ మంగళమ్ |

మంగళం మహత్

శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ

శ్రీవేంకటేశ్వరార్పణమస్తు

ఒకమనవి

చిల్లర లేదు లేదనుచు జిక్కులబెట్టుచు బేరసారముల్
తల్లడిలంగ నేయుటలు ధర్మమె, తత్త్వకతోటి ద్రవ్యమున్
కొల్లలుగాగ కోశమున గూర్చితివే? భవదీయకోశమున్
చేల్లగవిప్పి చిల్లరనొసంగుము, శ్రీపతి వేంకటేశ్వరా॥

